

AFSCHRIJF

1

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 22 maart 2006 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Not.nr. 66.L2.11599/04/7

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____, mecanicien, geboren te _____ op _____, wonende te _____
2. _____, verkoopster, geboren te _____ op _____, wonende te _____

Verdacht van :

Te _____ op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 november 2004 tot en met 30 november 2004 (stuk 23):

de eerste en de tweede

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsancie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

het bouwen van een dubbele garagebox van 6,35 meter op 6,35 meter met een hoogte van 2,20 meter op een betonplaat

gelegen in woongebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 (stuk 3).

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: huis 3 a 70 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te _____ op _____ en _____ geboren
te _____ op _____ beiden wonende te _____
die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 03/02/2003 geregistreerd op 11/02/2003.

Gezien de processen-verbaal;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak en in zijn eis;

Gehoord de beklaagden in hun antwoorden en verdediging vertegenwoordigd door hun raadsman mr. _____ advocaat te _____

De zaak werd in beraad genomen op 15.2.2006.

De in hoofde van de beklaagden aangehouden tenlastelegging is blijkens de in het strafdossier voorhanden zijnde gegevens bewezen.

De gegrondheid van de tenlastelegging werd trouwens door de beklaagden niet betwist. Op de terechtzitting van 15/02/2006 werd door de raadsman van de beklaagden gesteld dat de garagebox volledig is afgebroken, hetgeen eveneens werd vastgesteld door de verbalisanten op 2/05/2005. Enkel de betonplaat dient nog verwijderd te worden.

De bestraffing dient bepaald te worden rekening houdend met de aard en de ernst van de feiten, alsmede met de persoonlijkheid van de beklaagden.

De door de beklaagden gepleegde inbreuk is objectief beschouwd ernstig, immers de naleving van de regelgeving inzake stedenbouw belangt de ganse leefgemeenschap aan.

Bij het bepalen van de bestraffing kan rekening gehouden worden met het feit dat de beklaagden reeds zijn overgegaan tot afbraak, beiden hebben bovendien een blanco strafrechtelijk verleden.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

art. 91K.B.28.12.1950 verv.K.B.29.7.92 gew.K.B.23.12.93 gew.K.B.11.12.01(€);(gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190 ter, 194, 195;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew.art.36

wvv 07.02.2003;(opdecimen)

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 50, 66;

Wet van 29 juni 1964, art. 8 § 1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel)-

W. 1.8.1985, art. 28,29; gew. W. 24.12.1993, art. 3 & W.22.04.03; K.B. 18.12.1986, art.58; gew.K.B. 19.12.2003, art.45 WVV 07.02.2003; gew. art. 1 K.B. 31.10.2005);
 EG Verordening nrs.1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 & 31.12.98(€);
 art. 2,3,4,6,9 Eurowet 78 d.d. 26.6.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);
 art. 3 Eurowet 77 d.d. 30.06.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak;

Veroordeelt de beklaagde elk voor de feiten omschreven onder de enige tenlastelegging tot een geldboete van **VIJFTIG EURO**, met 45 opdecimen verhoogd [= x 5,5], 275 euro bedragende;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboeten zullen kunnen **vervangen** worden door een gevangenisstraf van 15 dagen.

OVERWEGENDE dat de veroordeelden nog geen veroordeling hebben ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan **TWAALF MAAND** en dat men hopen mag dat zij zich voortaan niet meer zullen misdragen, **GELAST** gedurende een termijn van **DRIE JAAR, GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de tegen hen uitgesproken geldboeten van 50 euro.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, met 45 opdecimen verhoogd, **€ 137,50** bedragende, te betalen bij wijze van **bijdrage** tot financiering van het **fonds** tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, nl. door de beklaagden elk éénmaal deze som;

Legt tevens aan de veroordeelden een **vergoeding** op van elk **€ 25** als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken;
 (K.B. 11.12.'01 tot wijz. K.B.23.12.'93 -Wet 28.07.'92)

Kosten: Veroordeelt de beklaagden solidair tot de gerechtskosten deze in hun geheel begroot op: 166,31 euro;

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

---- **TWEEENTWINTIG MAART TWEEDEUZEND EN ZES** ----

Aanwezig: -----

ondervoorzitter, alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
 Substituut-Procureur des Konings;
 adjunct-griffier;